

dertil paa Finantsloven henad den Tid, da det bliver Skybear, men det er efter min Mening nødvendigt at fortsætte dermed til Stadighed, for at Oldenborrerne ikke skulle blive en ren Landeplage.

Der er et Par Ting, som jeg vil spørge den ærede Minister om; jeg forstaaer dem ikke og vil gjerne søge Oplysning hos ham. Saa vidt jeg hørte, berørte det ærede Medlem, der nu satte sig, ogsaa denne Sag. § 1 begynder saaledes: "I de Egne af Landet, hvor der er Grund til at antage, at Oldenborrer ville forekomme i større Mængde, kan Indenrigsministeren paabyde, at der skal foretages Indsamling og Odelæggelse af levende Oldenborrer og Larver"; og paa Grund af dette Forbud fra Indenrigsministerens Side sættes saa hele Maskineriet i Bevægelse, og der udbetales i Henhold til det den Hjælp, som er bestemt. Men nu vil jeg spørge, om der fra Private eller fra Autoriteter som Sogneraad og Amtsraad ogsaa kan tages Initiativ. Dersom et saadant Initiativ tages af Sogneraad eller Amtsraad eller f. Ex. en Kreds af Mænd, der ere hjemmehørende paa Stedet og med egne Dine se, at det er nødvendigt at gjøre Noget for at raade Bod paa Odelæggelsen, skal det da ikke være ligesom Pligt for Regjeringen at udbetale af Statskassen Hjælp til en saadan Indsamling efter den Skala, som her bliver vedtagen i Loven? Hvis nemlig ikke dette bliver fastsat, kan det jo ske, at man slet ingen Vei kommer i Egne, som maatte trænge meget haardt dertil. Sæt, at Indenrigsministeren ikke paabød en Indsamling. Jeg har forstaaet Lovforslaget saaledes, at Tingene begynder med Indenrigsministerens Paabud; det sætter Bevægelsen i Gang, og saa bliver det senere nærmere undersøgt, hvorledes Udgifterne skulle estattes. Jeg vil nu spørge den ærede Minister, om han vil have Noget imod, at der kommer en saadan Ændring i Loven, at Private og Autoriteter af den nævnte Bestaffenhed kunne paabyde Indsamling, saaledes at det bagefter maa konstateres, at den har været nødvendig.

Der er et andet Spørgsmaal, som jeg ogsaa vil tillade mig at fremkomme med, og det er, om den ærede Minister ikke har været vel knap lige overfor Sognekommunerne og Amtskommunerne. Vi ere jo meget uheldig stillede ude paa Landet, og navnlig ere vi uheldig stillede, hvor der er Tale om Udgifter, med Hensyn til Kommuneskatterne. Det, vi have af Statskatter, er for ingen Ting at regne i Forhold til de kommunale Skatter, og de ere i rask Stigning. Det forekommer mig derfor, at naar man taler

om, at Landbruget skal støttes — og det ere jo Alle enige om — er der her en naturlig Anledning til at hævde, at der maa være særlig tvungende Grunde til Stede, for at man skal lægge Beslag paa Penge fra Amtskommunernes Kasse. De fyldest jo saa godt som udelukkende ved en Hartkornsbesatning, som vistnok Alle, der kjende en Smule til Forholdene paa Landet, ville indrømme, er en af de uretfærdigste Besatningsmaader, der kan tænkes. Naar man nu forlanger, at en Del af det Tilskud, der skal til for at befri os fra denne Landeplage, skal tages af Amtskommunernes Kasser, komme vi atter til, at Staten forøger Byrden af denne af Alle indrømmede uretfærdige Besatning. Det var virkelig naturligt, om man bestemte, at Kommunerne skulde slippe saa billig som mulig, om end man vel maatte lade dem udrede Noget, for at man derved kunde have en Kontrol med, at de interesserede sig for Sagen og sørgede for, at den blev ordentlig drevet, saa at Statens Penge ikke bleve spildte. Der er det mærkelige Tilfælde ved denne Sag, at den synes at have givet os to Indenrigsministre; der er i alt Fald Forskel paa den Indenrigsminister, der har underskrevet dette Lovforslag, og den Indenrigsminister, der har været med til at indrette Posterne paa § 19 i Finantsloven. Hvilken af disse Indenrigsministre skal man nu tro paa? Er det ham, der har lavet os Lovforslaget paa Finantsloven, eller er det den Minister, som har lavet Lovforslaget her? Det ene staar i Strid med det Andet. Det siges jo, at naar et Hus bliver uenigt med sig selv, kan det ikke staa, og skulde Ulykken være, at Ministeriet er blevet splidagtigt med sig selv og altsaa maatte falde, skulde ganske vist ikke jeg græde derover, men det kunde dog være muligt, at der var dem, som ikke vilde synes om det, og man maa vel altsaa se at komme paa det Rene med denne Modsigelse. Men hvorledes kan det forstaaes, at der i Anmærkningerne til § 19, som angaar Indenrigsministeriet, staar, at Halvdelen af de til Indsamlingerne medgaaende Udgifter skal dækkes af Statskassen — tidligere har der været givet 34,500 Kr., og nu forlanges der lidt over det Dobbelte: 75,000 Kr., hvilken Sum jeg ikke skal indvende Noget imod — men at man i Lovforslaget ikke er saa rundelig? Der staar i § 5 Følgende: "De i § 4 omhandlede Udgifter afholdes forskudsvis af Kommunernes Kasse, men $\frac{2}{3}$ af Samme refunderes Kommunen med Halvdelen af Statskassen og Halvdelen af Amtsrepartitionssonden", og det forklares nærmere i Anmærkningerne saaledes, at det behøder, at